

Commissie Mijnbouwschade

Jaarverslag 2025

Inhoudsopgave

Voorwoord	5
1 Over de Commissie Mijnbouwschade	6
2 Resultaten over 2025	8
3 Ontwikkelingen in 2025	14
4 Observaties van de Commissie	18
5 Samenstelling Commissie Mijnbouwschade	21

Voorwoord

Op het moment dat ik dit schrijf, heeft onze Commissie de handen vol aan de schadeafhandeling van de recente aardbeving bij Geelbroek met een sterkte van 3,0 op de schaal van Richter. Hierover zullen we uitgebreid verslag doen in ons jaarverslag over 2026. In het jaarverslag dat nu voor u ligt, gaan we in op de ontwikkelingen in 2025. Het was een belangrijk jaar voor onze Commissie. Veel van onze aandacht ging uit naar de schadeafhandeling in Ekehaar en Hooghalen na de aardbeving in oktober 2023, veroorzaakt door de winning uit het gasveld Eleveld. Een ander belangrijk aandachtspunt in het afgelopen jaar was de voorbereiding op de afhandeling van schade door de voormalige steenkoolwinning in Limburg. In beide regio's hebben we onze werkwijze kritisch tegen het licht gehouden.

Na de aardbevingen in Ekehaar en Hooghalen in 2023 kregen we 67 schademeldingen binnen. Een eerste deel daarvan is afgehandeld in 2024 en een tweede deel hebben we afgelopen jaar afgehandeld. In totaal is in 2024 en 2025 op 61 adressen ter plekke de schade beoordeeld.

Voor de Commissie was dit de eerste keer sinds de oprichting in 2020 dat zij te maken kreeg met schademeldingen naar aanleiding van aardbevingen door gaswinning uit een klein gasveld. Ook was het voor het eerst dat wij inderdaad mijnbouwschade aantreffen; in 29 gevallen bleek de schade het gevolg van de mijnbouwactiviteiten in het gebied. In vrijwel alle gevallen ging het om bestaande schade die door de bevingen was verergerd. Dit leidde bijvoorbeeld tot scheuren in metselwerk en afwerkingsmaterialen of naden tussen verschillende bouwdelen. De schade gerelateerd aan mijnbouw bedroeg in totaal ruim 80.000 euro. De mijnbouwonderneming – in dit geval de Nederlandse Aardolie Maatschappij (NAM) – is verplicht om ons advies op te volgen en deze schade te vergoeden.

Uit de reacties van schademelders komt naar voren dat zij over het algemeen tevreden zijn over het proces van de schadeafhandeling. Toch waren er ook negatieve reacties. In ons recent gepubliceerde verslag over Ekehaar en Hooghalen constateren wij dat we binnen de reikwijdte van ons instellingsbesluit het maximale hebben gedaan, maar dat dit niet altijd voldoet aan verwachtingen van de schademelders en de lokale overheid. Wij hebben een aantal voorstellen gedaan om te komen tot een ruimhartige schadeafhandeling. In dit jaarverslag leest u hierover meer.

Ook hebben we het afgelopen jaar veel aandacht besteed aan de voorbereiding op de schadeafhandeling in Limburg. De Commissie heeft daar een adviserende rol, op basis van door ons uitgevoerd onderzoek. Eind 2025 presenteerden wij de resultaten van een pilot bij 11 adressen in de regio, waarbij we onze werkwijze en beoordelingsmethodiek hebben getest. Hieruit bleek dat we betrouwbaar kunnen vaststellen of voldoende aannemelijk is dat schade een gevolg is van de steenkoolwinning. Inmiddels is de schaderegeling in Limburg opengesteld en zijn we met de eerste schademeldingen aan de slag gegaan.

Al onze ervaringen hebben waardevolle lessen opgeleverd die we meenemen in onze werkwijze. Ook doen we in hoofdstuk 4 van dit verslag een aantal observaties met aanbevelingen richting de overheid om onze bevoegdheid op een aantal punten te verruimen. Dit zou in onze ogen beter passen bij de ambitie van de rijksoverheid dat melders van mijnbouwschade overal in Nederland toegang hebben tot een milde, makkelijke en menselijke schadeafhandeling.

Remmert Sluiter – voorzitter Commissie Mijnbouwschade

1 Over de Commissie Mijnbouwschade

De Commissie Mijnbouwschade is er voor eigenaren van woningen en micro-ondernemers die vermoeden dat hun gebouw schade heeft als gevolg van mijnbouw of ondergrondse opslag. We onderzoeken of de gemelde schade het gevolg is van mijnbouw en geven daarmee duidelijkheid. Onze aanpak is deskundig, onafhankelijk en persoonlijk en voor de schademelder kosteloos.

We adviseren onafhankelijk of de schade komt door mijnbouw en, zo ja, hoeveel dan de herstelkosten bedragen. De mijnbouwondernemingen zijn verplicht om ons advies op te volgen en om de door ons vastgestelde schadevergoedingen te betalen. De schademelder hoeft dus niet zelf de mijnbouwonderneming aansprakelijk te stellen en op eigen kosten een technisch rapport te laten maken.

Wanneer wij een schademelding behandelen, vinden we het belangrijk dat dit laagdrempelig, transparant en snel gebeurt. In de praktijk nemen we de bewijslast over. Dit betekent dat de schademelder zelf niet hoeft te bewijzen dat de schade door mijnbouw is veroorzaakt. Wij bekijken elke schademelding met veel aandacht en detail. We spannen ons in om vast te stellen of de schade komt door mijnbouw. Bij twijfel of onvoldoende informatie zetten we een extern onderzoeksbureau in. Als blijkt dat de schade niet door mijnbouw kan komen, benoemen we de meest waarschijnlijke andere schadeoorzaken. Ook geven we aan wat gedaan kan worden om de schade te herstellen.

De Commissie werd opgericht naar aanleiding van de aanpak van de aardbevingsproblematiek in Groningen. De Tweede Kamer vond het belangrijk om ook gebouweigenaren met mijnbouwschade buiten het effectgebied van het Groningenveld te helpen. We zijn in juni 2020 ingesteld door de Minister van Economische Zaken en Klimaat (later Klimaat en Groene Groei (KGG)). De Commissie werkt volgens het Instellingsbesluit Commissie Mijnbouwschade en de daarbij behorende protocollen.¹ Hierin is duidelijk vastgelegd dat de Commissie onafhankelijk is en schade beoordeelt vanuit haar deskundigheid.

We zijn bevoegd tot het beoordelen van mogelijke schade door olie- en gaswinning uit kleine velden, zoutwinning en opslag van stoffen in zoutcavernes. Een uitzondering is schade door gaswinning uit het Groningenveld of als gevolg van de gasopslag Norg of de gasopslag bij Grijskerk. Hiervoor kunnen mensen terecht bij het Instituut Mijnbouwschade Groningen (IMG). Een andere uitzondering is schade door de gasopslag Bergermeer. Deze wordt afgehandeld door TAQA Onshore B.V. op basis van een met lokale overheden afgesproken regeling.

Per 1 januari 2026 adviseert de Commissie Mijnbouwschade ook over meldingen van schade als gevolg van de voormalige steenkoolwinning in Limburg. Hiervoor is binnen de Commissie een aparte Limburg Kamer ingesteld. Schademeldingen in Limburg lopen via het door de minister van KGG opgerichte [Instituut voor Milieu, Mens en Mijnbouw Limburg \(I3ML\)](#). Bij dit loket kunnen huiseigenaren een schademelding indienen, waarna de Limburg Kamer onderzoek doet of de schade het gevolg is van bodembeweging door de voormalige steenkoolwinning en de hoogte van de herstelkosten bepaalt.

Mijnbouw in Nederland

In Nederland vindt op verschillende plekken mijnbouw plaats. Tot nu toe was dit voornamelijk voor de winning van fossiele brandstoffen, zoals olie, kolen en aardgas. Ook zout, een belangrijke grondstof voor de chemische industrie, voor gladheidsbestrijding en voor dagelijks gebruik in voedsel, wordt op verschillende plekken in Nederland gewonnen. In de toekomst zullen we de ondergrond ook vaker gebruiken voor aardwarmte en de opslag van perslucht of waterstof. De Nederlandse overheid staat dit onder strenge voorwaarden toe, mits het op een duurzame en veilige manier gebeurt. Het uitgangspunt is dat er zoveel mogelijk voor wordt gezorgd dat hierbij geen schade optreedt. Desondanks valt schade niet helemaal uit te sluiten. Om deze eventuele schade te beoordelen en te laten vergoeden, is de Commissie Mijnbouwschade opgericht. Wij kunnen schademelders snel en deskundig begeleiden om hun individuele schade vergoed te krijgen. En als er calamiteiten zijn, bijvoorbeeld een aardbeving in een klein gasveld nabij een dichtbevolkt gebied, dan hebben wij een vereenvoudigde procedure. Hiermee kunnen we adequaat de schade van een groot aantal bewoners afhandelen.

¹ <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2020-30336.html>

Onze kernwaarden

Bij alle werkzaamheden hanteren wij de volgende kernwaarden:

Schademelder ontzorgen

Doordat wij de oorzaak van de schade onderzoeken, ontstaat een meer gelijk speelveld tussen de schademelder en de mijnbouwonderneming. De schademelder hoeft niet zelf de mijnbouwonderneming aansprakelijk te stellen en geen technisch rapport aan te leveren.

Onafhankelijk

De schade wordt beoordeeld door ons als onafhankelijke commissie en niet door de mijnbouwonderneming.

Deskundig

Wij beschikken over de benodigde technische, juridische en bestuurlijke deskundigheid.

Transparant

Wij werken met heldere procedures en doorlooptijden. De adviezen zijn navolgbaar en gebaseerd op openbare gegevens.

Laagdrempelig

Schademelden gaat eenvoudig. Aan de procedure zijn geen kosten verbonden.

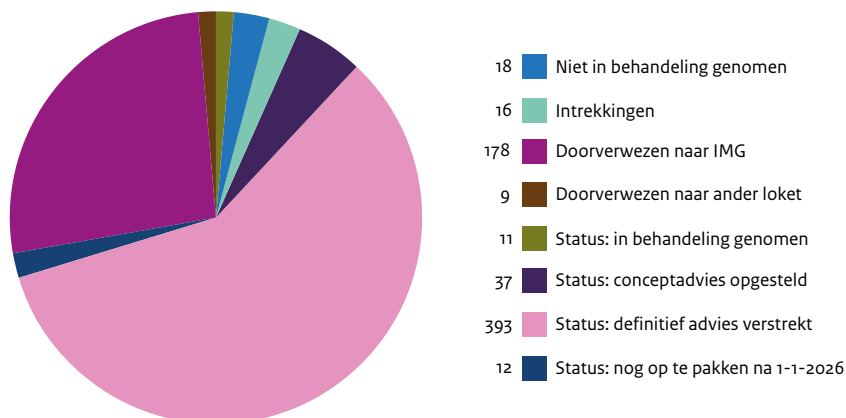
2 Resultaten over 2025

Schademeldingen

In 2025 ontving de Commissie 509 schademeldingen in het kader van de landelijke regeling. Hiervan waren er 10 afkomstig van micro-ondernemingen, de overige kwamen van particuliere woningeigenaren. De Commissie verwees 187 meldingen naar een andere schademeldingsinstantie, in de meeste gevallen het IMG. In 16 gevallen trok de schademelder de melding zelf in. De Commissie nam 18 meldingen niet in behandeling omdat deze niet voldeden aan de voorwaarden. De andere meldingen nam zij wel in behandeling. Dit leidde 393 keer tot een definitief advies.

In enkele (uitzonderings)gevallen is ons advies niet bindend. Dit heeft te maken met de twaalfmaandtermijn in ons Instellingsbesluit. Deze bepaalt dat we een schademelding die meer dan 12 maanden na de beving wordt ingediend, niet in behandeling kunnen nemen. In dat geval kunnen wij geen bindend advies geven over schade door de beving. De Commissie heeft ervoor gekozen om op enkele adressen in het beoordelingsgebied van de bevingen bij Ekehaar en Hooghalen toch onderzoek te doen en een advies te sturen naar de betreffende mijnbouwonderneming. Deze is niet verplicht om de door ons geadviseerde schade te vergoeden maar kan hier wel vrijwillig toe besluiten. De minister van KGG is met de mijnbouwondernemingen (gas) overeengekomen dat de huidige twaalfmaandtermijn zal worden verruimd.

Figuur 1: Status van de afgehandelde schademeldingen in 2025 (509 ontvangen schademeldingen)

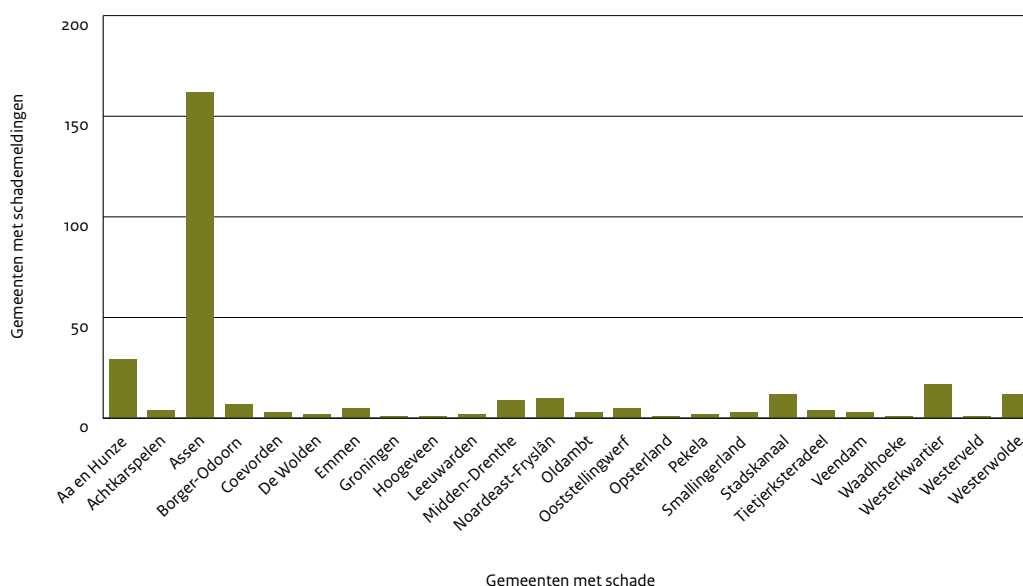

Herkomst meldingen

De Commissie ontving in 2025 wederom veel schademeldingen uit de regio Assen, Midden-Drenthe en Westerkwartier. Dit heeft te maken met een regeling van het IMG waarbij gebouweigenaren in aanmerking kunnen komen voor een Vergoeding Eerste Schademelding (VES) zonder beoordeling van de schade. Deze regeling is alleen beschikbaar voor adressen die in het werkgebied van het IMG liggen. Dit zorgde voor onduidelijkheid en onbegrip bij schademelders net buiten dat gebied, die vervolgens bij de Commissie aanklopten in de verwachting dat ze wel in aanmerking zouden komen voor deze regeling.

Daarnaast kwamen er diverse meldingen uit de gemeente Aa en Hunze. Hier vonden in oktober 2023 drie aardbevingen plaats bij de Drentse dorpen Ekehaar en Hooghalen. De bevingen werden veroorzaakt door de gaswinning uit het gasveld Eleveld (een klein gasveld dat onder de bevoegdheid van de Commissie valt). In 2024 had de Commissie al 38 meldingen ontvangen; in 2025 kwamen er nog eens 29 bij, waarmee de teller op 67 kwam. De Commissie heeft het merendeel van de meldingen in 2024 en 2025 afgehandeld. De nog openstaande zaken zijn doorgeschoven naar 2026.

Figuur 2: Schademeldingen per gemeente

Externe deskundige

Als we een schademelding in behandeling nemen, dan voeren wij eerst altijd een bureau-onderzoek uit. Hiermee bekijken we welke invloed mijnbouwactiviteiten op het adres zouden kunnen hebben gehad. Als blijkt dat er sprake kan zijn van schade door mijnbouw, schakelen we een externe deskundige in om deze op te nemen en de oorzaak vast te stellen.

De Commissie heeft naar aanleiding van de aardbevingen in oktober 2023 in totaal 61 keer een externe deskundige ingeschakeld, waarvan 33 keer in 2025. Verreweg de meeste externe schadebeoordelingen vonden plaats in de gemeente Aa en Hunze. De deskundige voert onafhankelijk onderzoek uit op het bewuste adres. De externe deskundige gaat samen met onze zaakbegeleider naar de woning van de schademelder. Na een introductiegesprek maakt de deskundige met de bewoners en de zaakbegeleider een rondgang in en om het gebouw, waarbij alle informatie over zichtbare schades wordt verzameld en gefotografeerd. De deskundige kijkt ook naar omgevingsfactoren.

Na het huisbezoek vindt verder onderzoek plaats, onder meer naar de staat van de bodem, funderingswijze en de grondwaterstand. In sommige gevallen volgt er nog extra onderzoek, zoals lintvoegmetingen of grondonderzoek. Hierover brengt de externe deskundige uiteindelijk verslag uit aan de Commissie. Als er sprake is van mijnbouwschade, geeft hij ook een indicatie van de herstelkosten.

Lees meer over het wel of niet inschakelen van een externe deskundige op pagina 16.

Toewijzing schadevergoeding

De Commissie heeft in 2025 bij 14 schademeldingen geconstateerd dat schade is veroorzaakt door mijnbouwactiviteiten waarvoor een schadevergoeding moet worden uitgekeerd. In alle gevallen ging het om schade door de aardbevingen in Ekehaar en Hooghalen, veroorzaakt door de gaswinning in het gasveld Eleveld.

Bij vrijwel alle adressen bleek het te gaan om bestaande schade die door de aardbevingen is verergerd. Het betreft vooral schade in de vorm van scheuren in metselwerk, scheuren in steenachtige afwerkingsmaterialen of naden tussen verschillende bouwdelen, die – voor zover waarneembaar – al van oudere datum waren. Deze waren dan in omvang (breedte of lengte) toegenomen. Dit noemen we verergering van bestaande schade. Slechts in een enkel geval was er sprake van volledig nieuwe schade als gevolg van de bevingen.

Voor elk adres zijn de herstelkosten van de schade berekend. Per adres ging het om bedragen aan door mijnbouw veroorzaakte schade van tussen de € 537 en € 16.178 (inclusief bijkomende kosten zoals bijvoorbeeld schoonmaakkosten). De mijnbouwonderneming is verplicht om het definitief advies van de Commissie op te volgen en de schade te vergoeden.

Zienswijzen

Als de Commissie een onderzoek heeft afgerond, stelt zij een conceptadvies op. De schademelder en het betrokken mijnbouwbedrijf hebben de mogelijkheid om hierop mondeling of schriftelijk hun zienswijze te geven. In 2025 gebeurde dit 27 keer. De Commissie heeft alle zienswijzen individueel en in detail besproken en in het definitief advies beantwoord. Schademelders hebben ook de mogelijkheid om een klacht in te dienen tegen de Commissie. In 2025 zijn er geen klachten ingediend.

Andere oorzaken

Als uit het onderzoek blijkt dat er geen sprake is van mijnbouwschade, probeert de Commissie te achterhalen welke andere oorzaken van de schade er kunnen zijn. In veel gevallen zijn de oorzaken gelegen in het gebouw zelf, bijvoorbeeld als er sprake is van ongelijkmatige zettingen van de fundering, krimp van bouwmaterialen of vervorming van de constructie. Voor zover mogelijk geeft ons advies de meest waarschijnlijke andere oorzaak of oorzaken van de schade aan. De website www.commissiemijnbouwschade.nl geeft meer uitleg over deze andere oorzaken.

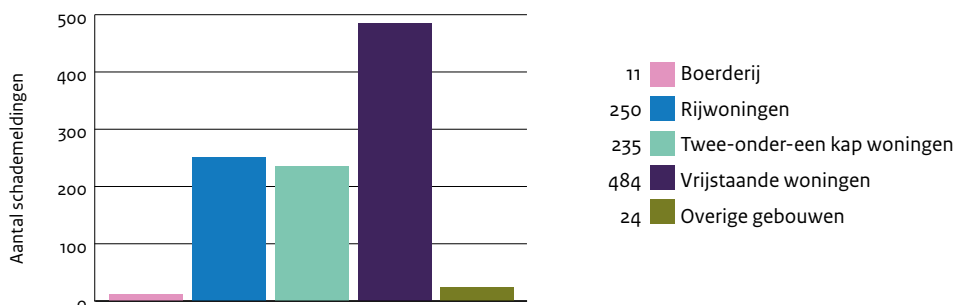
Tabel 1: Overzicht van andere oorzaken van schade in de adviezen (2021-2025, 598 schademeldingen)

Niet-mijnbouwgerelateerde oorzaken en aantallen	Aantal
Overbelasting (1)	13
Verhinderde vervormingen of opgelegde vervormingen (waaronder krimp) (2)	513
Ongelijkmatige zettingen vanuit gebouw (3)	382
Ongelijkmatige zettingen wijzigingen in ondergrond (4)	23
<i>(In het advies over een schademelding kunnen meerdere oorzaken zijn vastgesteld; daardoor kan het totaal aantal oorzaken hoger zijn dan het aantal meldingen.)</i>	
Combinaties van oorzaken per schademelding (598 schademeldingen)	
Combi 1 + 2 + 3	2
Combi 1 + 2 + 4	1
Combi 2 + 3	298
Combi 1 + 2	9
Combi 2 + 4	15
Combi 2 + 3 + 4	1
Combi 3 + 4	1
Alleen 1	2
Alleen 2	186
Alleen 3	79
Alleen 4	4

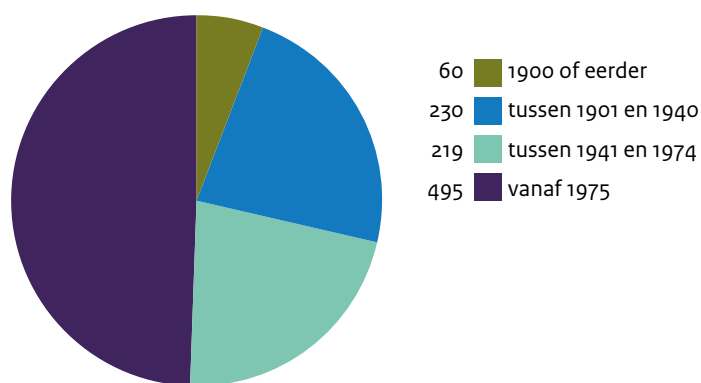
Type gebouwen en bouwjaar

De meeste schademeldingen die de Commissie in behandeling nam sinds 2021 tot en met 2025 waren afkomstig van eigenaren van een vrijstaande woning, gevolgd door rijwoningen. In de meeste gevallen was het bouwjaar van ná 1975.

Figuur 3: Overzicht van soorten gebouwen waarvoor schade is gemeld (2021-2025)

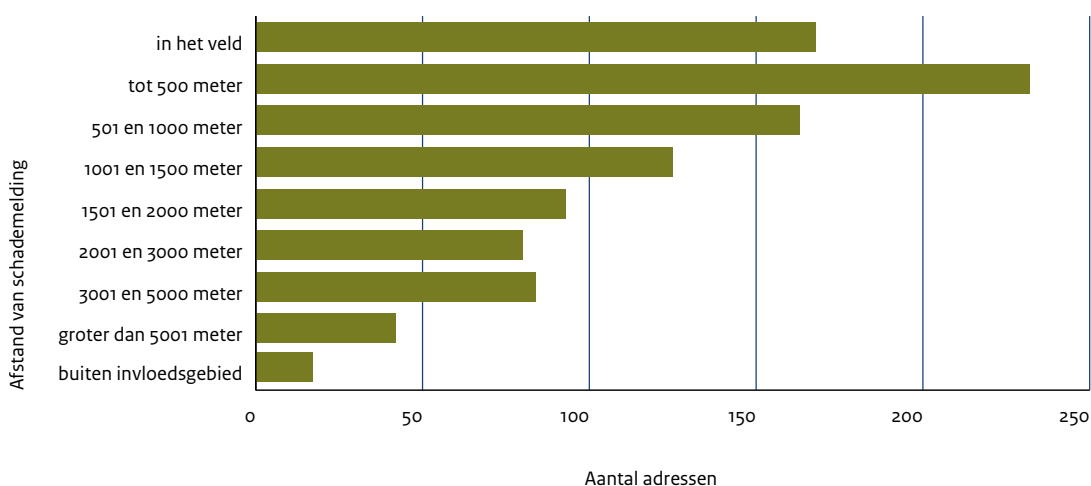
Figuur 4: Verdeling van de bouwjaren van de gebouwen waarvoor schade is gemeld (2021-2025)

Nabijheid van mijnbouwactiviteiten

Als de Commissie een melding in behandeling neemt, kijkt zij in eerste instantie of er nabij het adres van de schademelding mijnbouwactiviteiten zijn, welke activiteiten dat zijn en op welke afstand en diepte die plaatsvinden. Onderstaande figuur geeft de afstanden aan van gemelde adressen tot een klein gas- en olieveld of winningslocaties van zout over de periode 2021 tot en met 2025.

Figuur 5: Overzicht van de afstand van gebouwen tot een gas- of olieveld of tot een zoutwinningslocatie bij de schademeldingen (2021-2025)

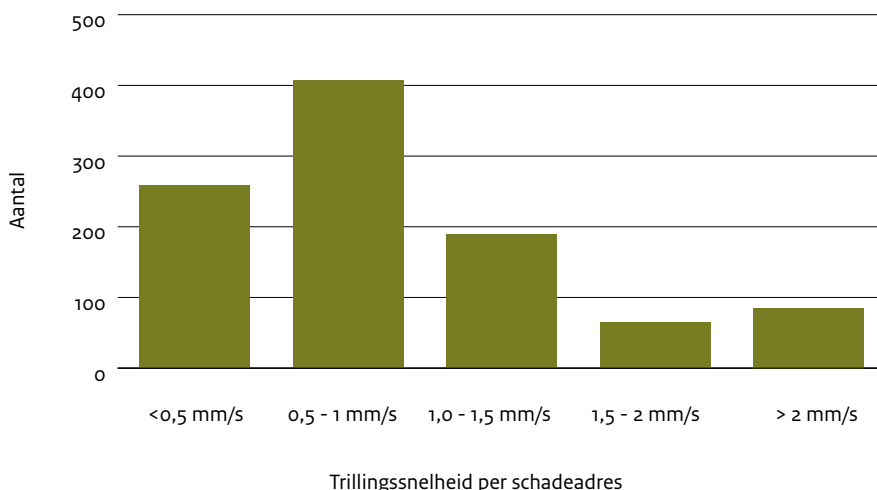

Trillingen als gevolg van bevingen

De Commissie brengt voor alle locaties van de schademeldingen in kaart welke trillingen als gevolg van bevingen door mijnbouwactiviteiten in de afgelopen vijf jaar op het schadeadres zijn ontstaan. Het gaat over trillingen afkomstig van bevingen in kleine olie- of gasvelden. De Commissie berekent de afstand vanaf het epicentrum van de beving tot het punt waar de trillingssnelheid minder dan 2 mm per seconde is. Hierdoor ontstaat een cirkelvormig gebied rond het epicentrum. De kans op schade aan gebouwen buiten deze cirkel is kleiner dan 0,1%. Bij trillingen onder die grens is de kans op schade aan gebouwen nihil en is een oorzakelijk verband met schade redelijkerwijs uit te sluiten. Als de bodemrek als gevolg van diepe bodemdaling het niveau van 0,1 promille overschrijdt (dat is een verlenging of verkorting van meer dan 100 micrometer per m) stelt de Commissie een onderzoek ter plaatse in.

De meeste schademeldingen in 2025 vielen onder deze grenswaarde voor de trillingen. In het bureauonderzoek is in die gevallen alleen nog naar de mogelijke invloed van diepe bodemdaling op de schade gekeken – en of op basis daarvan nader onderzoek gerechtvaardigd was.

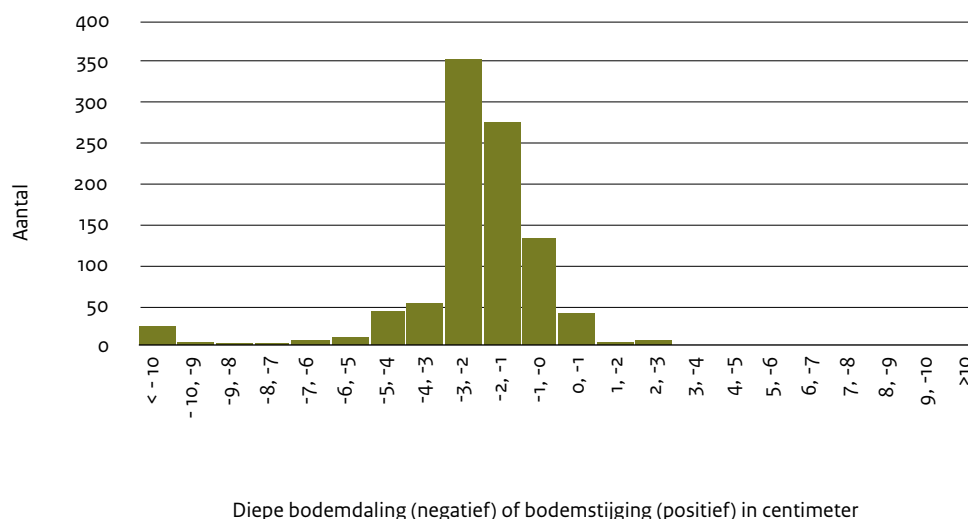
Figuur 6: Verdeling van de trillingssnelheid als gevolg van geïnduceerde bevingen in de twaalf maanden voorafgaand aan de schademelding, voor de periode 2021 t/m 2025

Diepe bodemdaling of -stijging

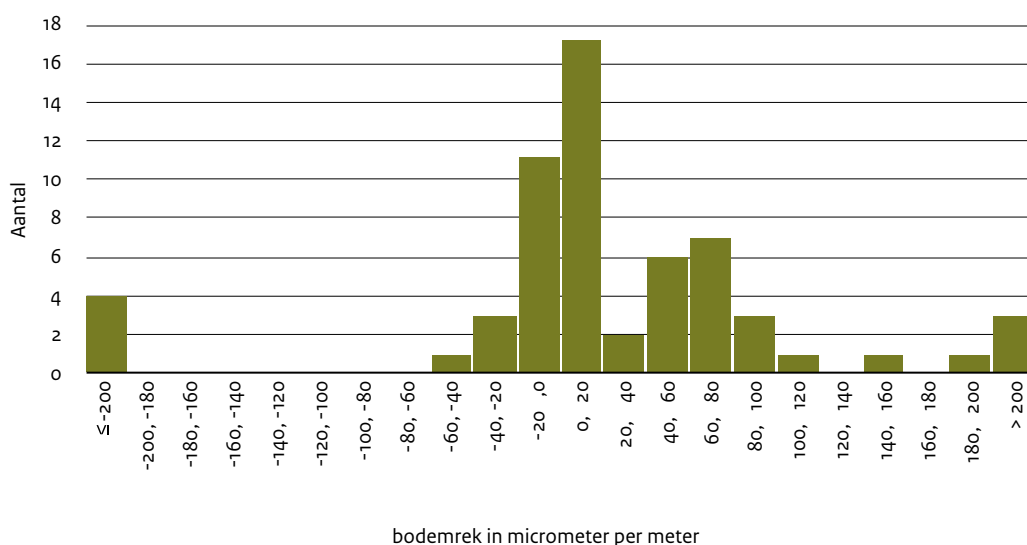
Bij winning van olie of gas uit kleine velden en ook bij de zoutwinning treedt aan het aardoppervlak vaak een daling (of stijging) van de bodem op. Het aandrijvend mechanisme van die bodemdaling of -stijging is de stijging c.q. daling die op grote diepte door de mijnbouwactiviteiten optreedt. Daarom spreken wij van diepe bodemdaling of -stijging. Onderstaande figuur geeft aan welke mate van diepe bodemdaling of -stijging is gemeten bij de schadeadressen.

Figuur 7: Verdeling van de grootte van diepe bodemdaling of -stijging (in cm) bij de schademeldingen van 2021-2025. Diepe bodemdaling is negatief, stijging is positief.

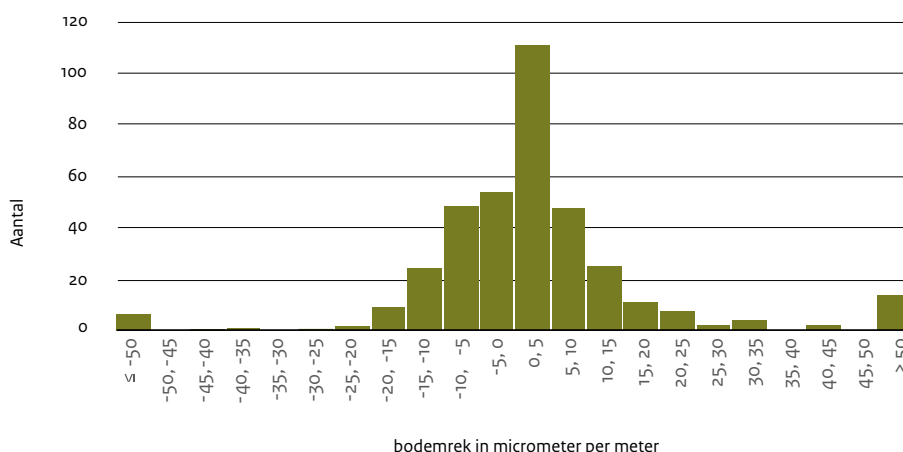

De directe schadelijke werking van diepe bodemdaling op gebouwen komt niet door de verticale beweging van de bodem, maar door de vervorming van het aardoppervlak die daardoor ontstaat. Daartoe wordt de gemeten diepe bodemdaling vertaald naar scheefstand, kromming en rek die optreedt. Horizontale rek aan het aardoppervlak is het meest bepalend voor het ontstaan van schade. In onderstaande figuren zijn de grootste waarden van de berekende rek aan het aardoppervlak vermeld voor adressen van de schademeldingen. Deze rekwaarden zijn apart bepaald voor de zoutwinningsgebieden en gaswinningsgebieden, om het verschil te laten zien. In zoutwinningsgebieden is deze rek namelijk vaker groter. Als de bodemrek als gevolg van diepe bodemdaling het niveau van 0,1 promille overschrijdt (dat is een verlenging of verkorting van meer dan 100 micrometer per m) stelt de Commissie een onderzoek ter plaatse in.

Figuur 8: Verdeling van de bodemrek (in micrometer per meter lengte van het gebouw) als gevolg van diepe bodemdaling bij de schademeldingen in de omgeving van zoutwinningslocaties, in de periode van 2021 t/m 2025

Figuur 9: Verdeling van de bodemrek als gevolg van diepe bodemdaling bij de schademeldingen in de omgeving van kleine olie- of gasvelden, in de periode van 2021 t/m 2025

3 Ontwikkelingen in 2025

Ontwikkelingen in Limburg

Limburg Kamer

Het afgelopen jaar heeft de Commissie veel voorbereidingen getroffen voor de afwikkeling van de mijnbouwschade in Limburg. In 2023 sloot de minister met regionale en lokale bestuurders een Bestuursakkoord waarin zij afspraken dat er een ruimhartige regeling zou komen voor het vergoeden van deze schade. Binnen de Commissie is hiervoor een aparte Limburg Kamer ingericht die beoordeelt of voldoende aannemelijk is dat de schade het gevolg is van bodembeweging door de voormalige steenkoolwinning. Ook maakt deze een begroting van de herstelkosten.

De regeling in Limburg

De regeling in Limburg wijkt op sommige punten af van die in de overige delen van het land. Allereerst gaat het om steenkoolmijnbouw uit het verleden, met een geheel ander soort winning en een ander soort bodembeweging tot gevolg. Een deel van deze bodembeweging is nog steeds aan de gang; dit is bodemstijging door het opkomende diepe mijnwater. Dit noemen we de na-ijlende effecten van de steenkoolwinning. De Commissie gaat dan ook voor haar onderzoek gebruikmaken van andere gegevens en andere methodes dan in de rest van het land. Ook gaat het om een potentieel grote werkstroom, waarvoor de organisatie met voldoende capaciteit en opschaalbaarheid moet worden ingericht. Dit betekent onder meer dat het onderzoek op veel grotere schaal plaatsvindt dan we tot dusver hebben gedaan.

In Limburg is de afhandeling geregeld als een bestuursrechtelijke procedure. Aanvragen voor een schadevergoeding worden ingediend bij de minister (en niet bij de Commissie zoals elders in het land). De Commissie heeft de taak gekregen om de schademeldingen te onderzoeken en daarover aan de minister te adviseren, die vervolgens een besluit zal nemen.

De minister heeft haar werkzaamheden gedelegeerd aan het [Instituut voor Milieu, Mens en Mijnbouw Limburg \(I3ML\)](#). I3ML zal de aanvragen in behandeling nemen en op ontvankelijkheid toetsen. Daarna vraagt I3ML advies aan de Commissie Mijnbouwschade. I3ML zorgt ook voor de zaakbegeleiding en het overige contact met de schademelder.

Deze regeling is het afgelopen jaar vervat in het Besluit tegemoetkoming particuliere woningeigenaren mijnbouwschade steenkoolwinning Limburg, dat per 22 december 2025 van kracht is geworden. Per 17 oktober 2025 is het Instellingsbesluit van de Commissie Mijnbouwschade aangevuld met de Limburg Kamer. Aan het Instellingsbesluit is toegevoegd Bijlage 1 onder deel D: het Limburg protocol.

De beoordelingsmethodiek in Limburg

Zoals gezegd, hebben we in Limburg te maken met mijnbouw uit het verleden. De steenkoolwinning uit de verschillende mijnen is gefaseerd beëindigd vanaf 1963, tot de laatste mijnsluiting in 1974. Hierna kreeg het gebied bovendien te maken met na-ijlende effecten door het stijgende mijnwater, waardoor er ook schade kan optreden. Omdat schade al heel lang geleden kan zijn ontstaan, is het lastiger om de oorzaak te vinden. Daarom heeft de minister in de inrichtingsprincipes die hij met de regio is overeengekomen gekozen voor een milde beoordelingsmethodiek. Het is daarbij niet nodig om een strikt causaal verband aan te tonen tussen de schade en de voormalige steenkoolwinning of de na-ijlende effecten ervan; zolang dit *voldoende aannemelijk* is, gaan we ervanuit dat er sprake is van mijnbouwschade.

De Commissie heeft dit in overleg met vertegenwoordigers van de regio, de lokale politiek, het ministerie en de wetenschap verder uitgewerkt tot een beoordelingsmethodiek. Op basis daarvan kunnen wij een advies geven over de aannemelijkheid van mijnbouwschade.

De pilot in Limburg

De hierboven genoemde beoordelingsmethodiek is in 2025 getest in een pilotproject met 11 woningen. Deze woningen zijn gelegen op verschillende plekken in de mijnstreek en verschillen in bouwjaar en bouwtype. Bij alle woningen is er een schadeopname geweest, is de bodembeweging in kaart gebracht en is het mijnbouwverleden onderzocht. Tenslotte heeft een externe deskundige ter plaatse onderzoek gedaan naar eventuele andere oorzaken van de schade.

Op basis van de pilot heeft de Commissie **geconcludeerd** dat met de beoordelingsmethodiek betrouwbaar kan worden vastgesteld of de steenkoolwinning kan hebben geleid tot bodembeweging die schade kan hebben veroorzaakt aan een bepaalde woning - of dat dit kan worden uitgesloten. Vervolgens is het mogelijk om te beoordelen of voldoende aannemelijk is dat de gemelde schade het gevolg is van bodembeweging door mijnbouw. Omdat het om een pilot ging, heeft de Commissie geen uitspraak gedaan over de aannemelijkheid van mijnbouwschade per individueel adres.

De pilot heeft geleid tot een aantal verbeteringen in onze werkwijze. Zo gaan we gebruikmaken van satellietdata met een hogere resolutie om meer inzicht te krijgen in afwijkingen in het maaiveld rondom een gebouw. De opdracht hiertoe is inmiddels aanbesteed. Ook heeft de pilot duidelijk gemaakt dat de externe deskundige bij de beoordeling van schade eenduidige uitgangspunten en kaders moet meekrijgen. Dit is nodig om zo uniform mogelijke uitkomsten te krijgen. Daarnaast richten we momenteel het onderzoek naar mijnbouwhistorie efficiënter in. Daartoe is TNO bezig met het digitaliseren van oude mijnkaarten. Tenslotte wordt nog gewerkt aan automatisering van de processen.

De Commissie heeft naar aanleiding van de pilot aan de minister een aanbeveling gedaan ten aanzien van schades die zijn begroot op € 10.000 of meer. De regeling bepaalt dat daarvoor een externe deskundige wordt ingeschakeld. Die gaat beoordelen of er sprake is van mijnbouwschade of dat er – geheel of gedeeltelijk – een zelfstandige andere oorzaak is. In het laatste geval wordt voor die schade geen of een lagere vergoeding geadviseerd. Dit onderzoek houdt dus een risico in voor de schademelder en kost tijd en geld. De Commissie heeft daarom de minister aanbevolen om de schademelder de keuze te geven voor uitbetaling van € 10.000, waarbij wordt afgezien van het onderzoek naar andere oorzaken. Zo kan de schademelder zijn risico beheersen en kunnen de beschikbare gelden en ook de tijd doelmatiger worden besteed.

De Commissie heeft de minister ook gevraagd om te bepalen welke begrotingsmethode voor schadeherstel moet worden gebruikt: de methode van het IMG of de methode die de Commissie tot dusver landelijk hanteert. Bij de IMG-methode worden binnenshuis niet alleen de muren met scheuren gerepareerd en afgewerkt, maar worden bij de afwerking ook de overige muren in de kamer meegenomen. Dit verschil is voor de totale herstelkosten van belang.

Openstelling regeling in Limburg

Op 22 december 2025 is de schaderegeling in Limburg opengesteld. Dit gaat fasegewijs (per postcode): huiseigenaren die aan de beurt zijn, krijgen een brief. Zij kunnen dan hun schade melden bij I3ML. Dit instituut heeft als eerste tranche opengesteld: een groep van ongeveer 300 woningen met schade die door de diverse gemeenten zijn aangedragen omdat zij daar al bekend mee waren.

Ekehaar en Hooghalen

De Commissie heeft in 2025 het grootste deel van de mijnbouwschade in Ekehaar en Hooghalen afgewikkeld. We ontvingen in 2024 en 2025 in totaal 67 meldingen van schade aan gebouwen in het gebied. Hiervoor is uitgebreid onderzoek gedaan naar de oorzaak van de schade en het verband met mijnbouwactiviteiten. In 29 gevallen hebben we geconstateerd dat er inderdaad sprake was van mijnbouwschade en zijn de kosten van herstel hiervan berekend. De externe deskundige heeft vooral schade in de vorm van scheuren in metselwerk en afwerkingsmaterialen of naden tussen verschillende bouwdelen aangetroffen. Het ging bijna altijd om bestaande schade die door de bevingen was verergerd; in geen van de gevallen was de constructieve veiligheid van het gebouw aangetast, zodat er geen acuut gevaar bestond voor de bewoners.

De geconstateerde schade gerelateerd aan mijnbouw bedroeg in totaal ruim 80.000 euro. De mijnbouwonderneming – in dit geval de Nederlandse Aardolie Maatschappij (NAM) – is verplicht om deze schade te vergoeden.

De Commissie heeft gedurende de schadeafhandeling veel aandacht besteed aan communicatie met het publiek, individuele schademelders, betrokken instanties en media. De NAM en de gemeente Aa en Hunze zijn regelmatig telefonisch op de hoogte gebracht van de voortgang van de schadeafhandeling. Op 27 maart 2025 heeft de Commissie in een openbare bijeenkomst de gemeenteraad bijgepraat over haar bevindingen in Ekehaar.

De communicatie tussen de Commissie en schademelders verliep via vaste zaakbegeleiders. Zij onderhielden telefonisch contact bij iedere stap in het proces. De zaakbegeleiders hebben ook de huisbezoeken ingepland ten behoeve van de schadeopname door het onderzoeksbureau.

De Commissie heeft in januari 2026 een [verslag](#) gepubliceerd over de schadeafhandeling in het gebied. De schademelders in het gebied hebben een brief gekregen met een samenvatting hiervan.

Evaluatie Ecorys

Eind 2025 publiceerde adviesbureau Ecorys – in opdracht van het ministerie van KGG – een [evaluatierapport](#) over de Commissie Mijnbouwschade. Hierbij is ook gekeken naar de schadeafhandeling in Ekehaar en Hooghalen. Uit deze evaluatie komt het beeld naar voren dat de Commissie een nuttige rol vervult voor schademelders. De ongelijke positie van schademelders ten opzichte van de mijnbouwonderneming wordt opgeheven doordat er een onafhankelijk advies is over de schade, aldus Ecorys.

Het bureau noemt als verbeterpunt het vergroten van de begrijpelijkheid van de communicatie-uitingen richting schademelders. Bijvoorbeeld door schademelders direct in begrijpelijke taal duidelijk te maken wat de bestaande juridische en technische beoordelingscriteria betekenen voor hun situatie, wanneer zij in aanmerking komen voor een schadevergoeding en wat de hoogte van de schadevergoeding maximaal kan zijn.

Andere aanbevelingen van Ecorys zijn het afschaffen van de twaalfmaandentermijn (lees hierover meer op pagina 20) en het opstellen van richtlijnen voor het toepassen van artikel 7 (de versnelde procedure, lees hierover meer op pagina 18). Ook beveelt het adviesbureau het ministerie van KGG aan om meer zichtbaar en duidelijk te zijn over haar rol als er een door mijnbouw geïnduceerde beving heeft plaatsgevonden.

Daarnaast stelt Ecorys voor om te onderzoeken of de bevoegdheid van de Commissie kan worden uitgebreid. Dit is van belang voor het behoud van maatschappelijk draagvlak voor mijnbouw. “De casus-Ekehaar laat al zien dat het draagvlak bij de lokale overheid, op grond van de ervaringen met de schadeafhandeling, voor nieuwe mijnbouwactiviteiten wordt ondermijnd. Gegeven de grote opgaven die er in de toekomst spelen in relatie tot de ondergrond, zoals de plannen rondom geothermie, is het van groot belang om dit draagvlak te behouden”, aldus het rapport.

In het volgende hoofdstuk komt een aantal van deze aanbevelingen aan de orde.

Inschakelen externe deskundige

In 2025 kreeg de Commissie vragen van schademelders en betrokken instanties over de rol van externe deskundigen bij het onderzoek naar mijnbouwschade. Daarom in dit jaarverslag een toelichting op ons beleid.

Als de Commissie een schademelding ontvangt en de melding in behandeling neemt, dan voeren wij eerst altijd een bureauonderzoek uit om na te gaan welke invloed mijnbouwactiviteiten op het adres zouden kunnen hebben gehad. Om de invloed van mijnbouw daarop te bepalen, gebruiken we openbare gegevens over alle mijnbouwactiviteiten in Nederland en over de gemeten effecten daarvan. Dat betreft de gemeten diepe bodemdaling of -stijging en de opgetreden geïnduceerde bevingen. Ook kijken we naar de oppervlaktewaterstanden in de omgeving van het adres. We bepalen de invloed van de diepe bodemdaling op de relatieve grondwaterstand. Een verandering van de grondwaterstand kan namelijk ook invloed hebben op de fundering van een gebouw.

Met deze gegevens bepalen we wat de mogelijke invloed is van de diepe bodemdaling en van de geïnduceerde bevingen op het adres. Daarvoor hanteren we rekenmodellen in combinatie met behoudende criteria.

Als aan die criteria wordt voldaan, is invloed van mijnbouwactiviteiten op schade aan gebouwen met grote zekerheid uit te sluiten. Als uit het schadebeeld bij de melding bovendien blijkt dat andere omstandigheden een waarschijnlijker oorzaak van de schade zijn, zullen wij geen onderzoek ter plaatse instellen. In dat geval schakelen we geen externe deskundige in om de schade in de woning op te nemen en om de oorzaken van de schade vast te stellen. Dat levert namelijk voor het uitsluiten van een verband tussen de schade en mijnbouwactiviteiten geen toegevoegde waarde.

Pas als niet aan de criteria is voldaan, is er mogelijk sprake van invloed van mijnbouw op de gemelde schade. In die gevallen geven we altijd opdracht aan een externe deskundige van een bouwkundig bureau om de schade op te nemen en onderzoek te doen naar de oorzaken van de schade.

In 2025 nam de Commissie 299 schademeldingen in behandeling. In 33 gevallen hebben we naar aanleiding van ons vooronderzoek aan een bouwkundig bureau gevraagd om een schadeopname uit te voeren. Dit betekent dat in 11% van alle schademeldingen in 2025 opname van de schade heeft plaatsgevonden.

Indien een zienswijze op ons conceptadvies aanleiding geeft om alsnog een externe deskundige de schade op te laten nemen, kan de Commissie dat doen, mits daarvoor voldoende sterke argumenten bestaan.

Vakantiewoningen

In 2025 kreeg de Commissie enkele meldingen binnen van schade aan een vakantiewoning. Aangezien wij alleen gaan over woningen van particulieren en gebouwen van micro-ondernemers, is de vraag of wij bevoegd zijn om over die schade te adviseren. Die vraag beantwoorden wij als volgt:

In het Instellingsbesluit is de bevoegdheid van onze Commissie beperkt tot gebouwen, die

- ofwel een gehele of gedeeltelijke woonbestemming hebben;
- ofwel eigendom zijn van een micro-onderneming.

Omdat een vakantiewoning niet is bestemd voor permanente bewoning, is er geen sprake van een woonbestemming (meestal staat zo'n woning op grond met een recreatieve bestemming). Toch kan het zijn dat wij bevoegd zijn, namelijk als de vakantiewoning eigendom is van een micro-onderneming. De eigenaar – of dat nu een vennootschap, een stichting of een particulier is – moet dan wel kwalificeren als 'micro-ondernemer'.

Maar is een particuliere verhuurder van een vakantiewoning wel een 'micro-ondernemer'? Voor een antwoord op deze vraag sluiten wij aan bij de criteria die de Belastingdienst daarvoor hanteert. Volgens die criteria kwalificeert een particulier slechts als 'ondernemer' wanneer de vakantiewoning niet incidenteel, maar structureel wordt verhuurd. En dan met name wanneer daarbij ook aanvullende diensten worden geleverd (zoals bijvoorbeeld het aanbieden van linnengoed, schoonmaak en/of maaltijden). Een inschrijving bij het handelsregister van de Kamer van Koophandel kan een indicatie zijn dat een particulier kwalificeert als 'ondernemer', maar dit is niet beslissend. Belangrijker is of de betreffende particulier inkomstenbelasting betaalt over de gerealiseerde 'winst uit onderneming'.

Kwalificeert een particuliere verhuurder als 'ondernemer', dan zal – in de meeste gevallen – sprake zijn van een 'micro-onderneming'. Een micro-onderneming is een onderneming waar minder dan 10 personen werkzaam zijn en waarvan de jaaromzet of het jaarlijkse balanstotaal niet groter is dan € 2 miljoen. Een particulier die een vakantiewoning verhuurt, heeft meestal geen personeel in dienst en zal in de regel met de verhuur een omzet van minder dan € 2 miljoen realiseren. Aan deze criteria zal dus in de meeste gevallen wel zijn voldaan. In dat geval is de Commissie dus wel degelijk bevoegd om een schademelding van een vakantiewoning in behandeling te nemen.

4 Observaties van de Commissie

Onze ervaringen in het afgelopen jaar hebben waardevolle lessen opgeleverd. Dit leidt tot enkele observaties over hoe wij onze rol bij de afhandeling van mijnbouwschade nog beter kunnen vervullen. Een aantal van deze observaties hebben we al eerder gedaan in ons verslag over de [pilot in Limburg](#) en de [schadeafhandeling in Ekehaar en Hooghalen](#).

Versnelde procedure

In 2025 kreeg de Commissie voor het eerst te maken met adressen waar – gelet op de kracht van de bevingen – mijnbouwschade kon zijn opgetreden. Omdat het ging om een relatief groot aantal schademeldingen, was het ook de eerste keer dat we moesten oordelen over toepassing van artikel 7 van het protocol bij het Instellingsbesluit (de ‘*versnelde procedure*’).²

Dit artikel geeft de mogelijkheid om een versnelde procedure toe te passen als er na een beving in korte tijd een groot aantal schademeldingen is. De Commissie kan in dat geval met de betrokken mijnbouwonderneming overeenkomen dat – binnen een door ons vastgesteld toepassingsgebied – voor bepaalde categorieën schademeldingen een causaal verband tussen de schade en de aardbevingen wordt aangenomen. Dit betekent dat we er bij schade in een gebouw automatisch van uitgaan dat deze is veroorzaakt door de beving. In dat geval blijft een onderzoek naar de oorzaak van de schade achterwege. Wel nemen we ter plaatse op het adres van de schademelder alle schade op. Deze werkwijze is eenvoudiger en voorkomt dat schademelders lang moeten wachten op een beoordeling.

In ons [verslag](#) over de schadeafhandeling in Ekehaar en Hooghalen hebben we toegelicht waarom we hebben besloten om artikel 7 hier niet toe te passen. Dit artikel is bedoeld voor calamiteiten waarbij de Commissie grote hoeveelheden schademeldingen tegelijk binnenkrijgt. Dat was naar onze inschatting niet het geval. Omdat het ging om een beperkt aantal gebouwen in het gebied en bevingen met relatief beperkte magnitude – en daarmee ook een beperkt aantal meldingen – was het voor ‘*een voortvarende schadebehandeling*’ niet nodig om artikel 7 toe te passen. Dit is achteraf ook gebleken: de Commissie kon alle schademeldingen binnen de voorgeschreven termijn afhandelen.

Een belangrijke afweging bij het vorige punt is dat de Commissie het van groot maatschappelijk belang acht om schademelders zoveel mogelijk duidelijkheid te geven over de oorzaak en omvang van schade aan hun gebouw. Hierbij hoort ook dat we bij voorkeur onderzoek ter plaatse doen. Uit reacties van schademelders in de afgelopen vijf jaar blijkt dat schademelders verwachten dat er een expert bij hen thuis langskomt. Gebeurt dat niet, dan leidt dat tot onvrede en soms tot een gevoel van onveiligheid.

We constateren in ons verslag dat er een gevoel van onrechtvaardigheid ontstaat doordat de mijnbouwonderneming bij een besluit over toepassing van artikel 7 een beslissende stem heeft. Hierdoor werd de indruk gewekt dat de Commissie zich heeft laten leiden door het standpunt van de NAM, wat overigens pertinent niet het geval was. Om de schijn van beïnvloeding zoveel mogelijk te vermijden, verdient het aanbeveling te onderzoeken of het – binnen het huidige systeem van regelgeving – mogelijk is om de toepassing van artikel 7 minder afhankelijk te laten zijn van de instemming van de mijnbouwonderneming.

² Artikel 7: "Indien na een geïnduceerde beving in een gebied in korte tijd een groter aantal schademeldingen wordt ontvangen door de Commissie, kan de Commissie in overleg met de vertegenwoordigers van de betrokken regionale overheden, in het belang van een voortvarende schadebehandeling met de betrokken mijnbouwonderneming overeenkomen dat de Commissie voor bepaalde categorieën schademeldingen binnen een door de Commissie vastgesteld toepassingsgebied een causaal verband aanneemt en zonder een deskundigenonderzoek ter plaatse een conceptadvies als bedoeld in artikel 8, eerste lid, vaststelt."

Verhouding onderzoekskosten en uitgekeerde schadebedragen

Na de pilot Limburg kwam de Commissie tot een aanbeveling om de verhouding tussen onderzoekskosten en uitgekeerde schadebedragen in balans te houden (zie hoofdstuk 3 over de pilot in Limburg). In de nasleep van de schadeafhandeling in Ekehaar en Hooghalen was er hiervoor ook veel aandacht. In dit verslag onderkennen we dat de gemaakte onderzoekskosten in verhouding moeten staan tot de toegekende schadevergoedingen.

Waar mogelijk beperken we de onderzoekskosten. De mogelijkheden hiertoe zijn echter begrensd. Om goed inzicht te krijgen in de oorzaak van schade is grondig onderzoek ter plaatse door deskundigen noodzakelijk.

Wij zien dat de verhouding tussen de kosten voor onderzoek en de hoogte van vergoedingen tot een maatschappelijke discussie leiden. In Ekehaar en Hooghalen bedroegen de totale externe onderzoekskosten EUR 443.000 terwijl er ongeveer EUR 80.000 aan schadevergoedingen is toegekend. De Commissie is van mening dat deze investering alleszins maatschappelijk te rechtvaardigen is. Inwoners van een regio waar mijnbouw plaatsvindt, hebben het recht om, in geval van schade, te weten welke oorzaak deze heeft en mogen ervanuit gaan dat deze op rechtvaardige wijze wordt vergoed. Dat is ook wat de Commissie heeft teruggekeerd aan schademelders in Ekehaar en Hooghalen: zij waarden dat een deskundige de schade bij hen thuis inspecteert en het geeft vertrouwen dat in alle gevallen de constructieve veiligheid van hun gebouw niet in het geding was. Dit zwaarwegend maatschappelijk belang weegt naar onze mening op tegen de gemaakte onderzoekskosten.

Hierbij hebben we wel de vraag gesteld of het vanzelfsprekend is dat een deel van de gemaakte onderzoekskosten uit publieke middelen wordt gefinancierd. Volgens de huidige regeling betaalt de mijnbouwonderneming alleen de onderzoekskosten voor adressen waar de Commissie mijnbouwschade heeft geconstateerd. Het onderzoek op adressen waar de schade andere oorzaken bleek te hebben, betaalt de rijksoverheid.

Verschillende kostenbegrotingsmethodieken

Na de pilot Limburg verzochten we de minister om te beslissen of – bij het begroten van de herstellkosten – de IMG-kostenbegrotingsmethodiek moet worden gebruikt of de methode die de Commissie elders in Nederland hanteert (zie hoofdstuk 3 over de pilot in Limburg). Door de verschillende begrotingsmethodiek die de Commissie en IMG hanteren lopen vooral bij schades binnenshuis de kosten uiteen. Volgens de gangbare praktijk in de verzekeringswereld wordt volgens de Commissie-methode, als in een wand een scheur zit, na het herstel van die scheur alleen de betreffende wand opnieuw afgewerkt. Volgens de IMG-methode wordt, ook als maar in één wand een scheur voorkomt, de gehele ruimte opnieuw afgewerkt. Vooral bij grote ruimtes, zoals bijvoorbeeld een woonkamer, kunnen de herstellkosten daarmee snel oplopen, omdat de totale wandoppervlakte en omvang van de werkzaamheden veel groter wordt. In de pilot Limburg is na gebruik van beide methodes geconcludeerd dat calculatie volgens de IMG-methode binnenshuis een ongeveer 25% hoger schadebedrag opleverde. De Commissie onderzoekt dit in Limburg momenteel verder.

De Commissie heeft in Ekehaar en Hooghalen gesignaleerd dat de kostenbegrotingsmethodiek die zij tot dusver volgt niet aansluit bij de verwachtingen van schademelders en lokale overheden. De door ons geadviseerde vergoedingen zijn meestal niet voldoende om de gehele mijnbouwgerelateerde schade te herstellen. Zoals ook Ecorys in haar evaluatie constateert, ondermijnt dit het draagvlak voor de rol van de Commissie in de schadeafhandeling – en voor mijnbouwactiviteiten in het algemeen.

Daarom heeft de Commissie de wens uitgesproken dat we in de toekomst de mogelijkheid krijgen om schade in het geheel te laten vergoeden, óók als die gedeeltelijk andere oorzaken heeft. Daarnaast zou ook de ruimte met schade volledig kunnen worden hersteld, zoals het geval is bij de IMG-regeling. Dit zou in onze ogen beter passen bij de ambitie van de rijksoverheid dat melders van mijnbouwschade overal in Nederland toegang hebben tot een milde, makkelijke en menselijke schadeafhandeling. De minister heeft inmiddels aangekondigd dat zij de landelijke aanpak voor schadeafhandeling wil verbeteren en hierover verkennende gesprekken met mijnbouwondernemingen heeft opgestart.

Twaalfmaandentermijn voor geïnduceerde bevingen

In voorgaande jaarverslagen heeft de Commissie al aandacht gevraagd voor de zogenoemde twaalfmaandentermijn, vastgelegd in artikel 2 lid 3 onder a van het Instellingsbesluit Commissie Mijnbouwschade. Deze bepaalt dat we een schademelding die meer dan 12 maanden na de beving wordt ingediend, niet in behandeling kunnen nemen. In dat geval kunnen wij geen bindend advies geven over schade door de beving.

De Commissie heeft grote moeite met deze bepaling. Ten eerste omdat wij ons er in de praktijk niet strikt aan kunnen houden; wij moeten alle meldingen wel in behandeling nemen, omdat wij óók moeten onderzoeken of de schade door diepe bodemdaling als gevolg van mijnbouw is ontstaan en daarvoor geldt geen termijn. Ten tweede omdat het onrechtvaardig is voor schademelders; zij maken in ingediende zienswijzen bijna zonder uitzondering bezwaar tegen de twaalfmaandentermijn. Ook de Raad van State stelt in zijn voorlichting van november 2024 dat het beter is om deze bepaling te schrappen. Hetzelfde stelt Ecorys in haar recente evaluatie van de Commissie.

We zijn dan ook verheugd dat de minister van KGG in haar Kamerbrief van 27 maart 2025 aankondigde dat zij in overleg zal treden met de mijnbouwondernemingen om de twaalfmaandentermijn te verruimen. Inmiddels is duidelijk dat de bedrijven bereid zijn om hieraan mee te werken. Hetzelfde geldt voor de mogelijkheid om kleine stichtingen die geen onderneming zijn ook in de gelegenheid te stellen om zich te kunnen wenden tot de Commissie. Dit betekent dat wij in de toekomst ook meldingen van bijvoorbeeld kerkgenootschappen in behandeling kunnen nemen.

5 Samenstelling Commissie Mijnbouwschade

De leden van de Commissie zijn benoemd door de minister van Economische Zaken en Klimaat (thans KGG) voor maximaal 4 jaar. Het benoemen van de leden gebeurt onpartijdig en op basis van deskundigheid. Vanaf 1 juli 2020 bestaat de Commissie uit Siefko Slob, Margriet Drijver en Piet van Staalduinen. Sinds 1 november 2023 is Remmert Sluijter voorzitter van de Commissie. Sinds 1 oktober 2024 is Sara Vlaanderen vicevoorzitter van de Commissie en voorzitter van de Limburg Kamer. Per 1 september 2025 is Bas Snijders commissielid van de Limburg Kamer van de Commissie.

V.l.n.r.: Piet van Staalduinen, Remmert Sluijter, Bas Snijders, Sara Vlaanderen, Siefko Slob, Margriet Drijver.

Mr. R.M. (Remmert) Sluijter – voorzitter

Remmert was van 1991 tot en met 2024 advocaat, gespecialiseerd in bouwrecht. Vanaf 2014 heeft hij zich steeds meer toegelegd op het voorkomen van juridische procedures, door middel van bemiddeling, projectcoaching en mediation. Naast zijn werk voor de Commissie is Remmert thans ook werkzaam als rechter-plaatsvervanger bij de rechtbank Den Haag en als arbiter bij de Raad van Arbitrage in bouwgeschillen.

Mr. S.E. (Sara) Vlaanderen – vicevoorzitter

Sara is advocaat, gespecialiseerd in aansprakelijkheidsrecht en bouwrecht. Ze heeft tevens ervaring in de rechtspraak. Momenteel is ze een van de huisadvocaten van de gemeente Amsterdam. Zij zet zich graag in om bij de Commissie Mijnbouwschade te werken aan adviezen die goed zijn onderbouwd en consistent en duidelijk zijn. Die adviezen moeten recht doen aan de zorgen van de schademelders.

Dr. ir. S. (Siefko) Slob – ingenieursgeoloog

Mijnbouwkunde staat centraal in de loopbaan van Siefko. Eerst als onderzoeker en wetenschapper, later als zelfstandig en onafhankelijk adviseur. Als ingenieursgeoloog combineert hij de kennis van de diepe en ondiepe ondergrond met de blik van een civiel ingenieur. Binnen de Commissie Mijnbouwschade is zijn technisch-inhoudelijke kennis van grote waarde voor het geven van goede, duidelijke en eerlijke adviezen.

Ir. P.C. (Piet) van Staalduinen – civieltechnisch ingenieur

Veiligheid van bouwconstructies is het vakgebied waarop Piet advies geeft en onderzoek uitvoert. Na een loopbaan als onderzoeker en bestuurder bij verschillende organisaties, werkt hij nu als zelfstandig adviseur vanuit een onafhankelijke positie. Bij technisch onderzoek naar schade aan gebouwen blijkt steeds weer welke impact die schade op bewoners heeft. Dit motiveert hem om vanuit de Commissie Mijnbouwschade gedegen, begrijpelijke en goed onderbouwde adviezen te geven.

M. (Margriet) Drijver – bestuurskundig, sociaal en maatschappelijk betrokken

Als ervaren toezichhouder en bestuurder weet Margriet hoe organisaties en processen ingericht moeten zijn om goede resultaten neer te zetten. Resultaten die in de eerste plaats de personen ten goede moeten komen die zijn aangewezen op de dienstverlening van de organisatie. Ze vindt het belangrijk dat elke schademelder vanuit de Commissie Mijnbouwschade goed begeleid wordt tijdens het proces van schadeafhandeling. En dat er goede contacten zijn met alle stakeholders.

Ir. B. (Bas) Snijders – mijnbouwkundig ingenieur

Bas is afgestudeerd in Delft in mijnbouwkunde & petroleumwinning, met als specialisatie ingenieursgeologie. Tijdens zijn studie heeft hij enkele maanden ondergronds in een steenkoolmijn gewerkt. Als geotechnisch adviseur heeft hij op diverse terreinen kennis en ervaring opgedaan waarbij bodembewegingen en het effect daarvan op gebouwen een belangrijke rol spelen. Daarmee heeft hij de juiste technische kennis voor goede, duidelijke en eerlijke adviezen.

Dit document is een uitgave van:

Commissie Mijnbouwschade

Postbus 965

6040 AZ Roermond

T +31 (0) 88 042 42 70

E algemeen@commissiemijnbouwschade.nl

w www.commissiemijnbouwschade.nl